

Motto: „Când mulțimea guvernează, omul este condus de ignoranță; când biserica guvernează, omul e condus de superstiție; când statul guvernează, omul e condus de frică. Pentru ca oamenii să trăiască în armonie și înțelegere, ignoranța trebuie transformată în înțelepciune, superstiția într-o credință iluminată și frica în dragoste.”
Manly P. HALL - The secret teachings of all ages, 1917

Nimic nu este întâmplător

România post-decembristă a fost supusă cu succes acestui test, rezultatele fiind „încurajatoare”: s-a redus populația prin creșterea alarmantă a deceselor și reducerea natalității; s-a reușit distrugerea industriei care a fost transformată într-un „morman de fiare vechi”; agricultura a fost transferată împreună cu terenul mănos străinilor; s-a reușit depopularea unor mari zone rurale și cel mai mare exod de populație din lume în timp de pace (peste 4 milioane de romani au devenit în marea lor majoritate sclavi sezonieri pe ogoarele Germaniei, Italiei, Spaniei) iar creierile geniale au fost racolate de corporații și universități străine. Deci, aș „felicita” politicienii români care au guvernat în ultimele trei decenii, pentru că s-au dovedit conștiincioși în îndeplinirea obiectivelor oculte, transformând țara și poporul român, în vasali umili, străini în propria casa. Dacă nu era suficient, ceea ce propăvăduiau personajele menționate, pentru a înțelege că nimic nu este întâmplător, ci se urmează un plan bine articulat, să ne aplecăm și asupra spuselor nonagenarului, Henry Kissinger, eminența cenușie a diplomației americane în secolul XX și consilier de taină a președinților de la Richard Nixon la Barak Obama, și membru fondator a numeroase grupuri de reflecție a oculte internaționale, care opina că: „Depopularea ar trebui să fie cea mai mare prioritate a politicii externe americane față de lumea a Treia, pentru că economia americană va necesita cantități din ce în ce mai mari de minerale din străinătate, în special din țările mai puțin dezvoltate”. Totodată, ținea să atragă atenția că: „Puterea este cel mai puternic afrodisiac; persoanele în vârstă sunt consumatori inutili, iar populația lumii trebuie să fie redusă cu cel puțin 50%”. Personal cred că ceea ce se prezintă acum ca un război biologic asimetric este doar o repetiție la un scenariu mult mai complex și elaborat care urmează să fie urgentat în următorii ani, cu efecte de magnitudine nebănuită care va schimba actuala organizare a societății umane. Dacă la toate aceste elemente de analiză mai adăugăm și faptul că cele mai puternice servicii de informații ale planetei au informat în mod repetat decidenții politicogovernamentali încă din lunile decembrie - ianuarie despre pericolul globalizării episodului Wuhan, sugerând luarea unor măsuri de prevenție adecvate, iar răspunsul a fost de ridiculare și minimizare a gravității fenomenului, atunci avem un tablou complet al complicităților și intereselor oculte care seamănă izbitor cu împrejurările în care au avut loc atentatele de la New-York, din 11 septembrie 2001, evenimente care „trebuiau să se întâmple”. În sprijinul celor afirmate, voi prezenta succint modul în care au acționat serviciile de informații americane și germane. Încă din luna noiembrie 2019, serviciul de informații medicale al armatei americane -NCMI, a întocmit un raport transmis în mai multe rânduri DIA (Defence Intelligence Agency, Pentagonului și Casei Albe, în care atrăgea atenția asupra riscului că epidemia din Wuhan să se transforme „într-un eveniment cataclismic prin amploarea propagării și efectele de ordin economic, politic, social, pe care le va produce la nivel planetar”. De asemenea, consilierul comercial al președintelui Trump, Peter Navaro, a avertizat printr-o notă internă (la sfârșitul lunii ianuarie 2020) că „covid-19” ar putea să se transforme într-o pandemie riscând sănătatea a milioane de oameni și miliarde de dolari pierderi pentru economia americană”. Odată declanșat scandalul prin apariția în presa americană a informațiilor cuprinse în aceste rapoarte, reacția întârziată și dezarmantă a secretarului de stat al apărării Mark Esper, că: „nu-mi amintesc dacă Pentagonul a primit asemenea rapoarte”, iar președintele Donald Trump, a ironizat semnalele de alarmă transmise în plină pandemie de către OMS, ne duce cu gândul la incompetență, ori complicitate, ca epidemia să-și producă efectele anticipate. Dar, cum se întâmplă de obicei în situații de criză trebuie transferată răspunderea unui țap ispășitor, de data aceasta fiind doi: China și OMS, care trebuie să

suporte consecințele - Trump a retras sprijinul financiar OMS iar China a fost dată în judecată. Ca urmare, împotriva Chinei s-a declanșat un adevărat război mediatic global susținut de serviciile de informații americane care au „servit” informațiile de care aveau nevoie, pentru ca apoi să se deschidă un proces fără precedent, în care SUA cere despăgubiri de 20.000 miliarde dolari CHINEI pentru daunele produse de pandemie, acuzând prin intermediul avocatului Larry Klayman, că acest virus scăpat controlului, este o armă biologică de distrugere în masă, teroristă, care își propunea decimarea populației planetei. Este de fapt rețeta “de succes” folosită de administrația americană pentru a obține foloase de pe urma unor situații de criză pe care tot ea le-a generat, blocând conturile și patrimoniul companiilor aparținând statelor supuse sancțiunilor unilaterale dispuse de organele judiciare, la presiunea factorilor politici. Așa s-a întâmplat și cu situația companiilor iugoslave când s-a declanșat războiul (20 miliarde dolari existenți în băncile americane și patrimoniul companiilor iugoslave din SUA au fost blocate și însușite ulterior de autoritățile americane), ori sancțiunile impuse unor personalități politice și guvernamentale irakiene, egiptene, libiene, după “primăvara arabă”, iar în ultima perioadă cele impuse Iranului și companiei chineze Huawei, companiei de automobile germane VW sau Deutsche Bank. Prin acest nou conflict cu China, se dorește de fapt să diminueze din datoria pe care SUA o are față de China, care se încadrează perfect în profilul de negociator al președintelui Trump, care susține că numai prin presiuni surprinzătoare se pot câștiga războaiele comerciale. S-ar putea însă să se izbească de zidul chinezesc care a rezistat cu bine asalturilor istoriei ieșind de fiecare dată mai întărită și mai unită. Poate fi vorba și de o manevră a stafului de campanie pentru a demonstra că Trump merită un al doilea mandat la Casa Albă, fiind “cruciatul” care apără „Cetatea Sfântă de păgâni”

Lumea post-pandemie.

Temeri și speranțe

Robert Malley, președintele think-tank, International Crisis Group, afirmă că: “ieșirea din criza covid-19 nu se face rapid, ci se va întinde de-a lungul unei perioade nedeterminate. “El se întreabă: “încotro va merge lumea?” Răspunsul domniei sale conține referiri la un tablou cu tușe contradictorii, care reflectă reacția extrem de diversă, confuză și contradictorie a marilor puteri occidentale și nu numai, privind: “închiderea frontierelor; adoptarea unor legi de îngrădire a libertăților; distanțarea socială și carantinarea focarelor epidemiei; oprirea motoarelor economiei globale; uitarea pentru moment a problemei migrantilor; tăcere totală privind planul de pace israeliano-palestinian propus de președintele Trump (la presiunea dreptei israeliene) care a produs o ruptură totală în lumea arabă; situația din Sahel, Siria, Yemen, unde se produc aranjamente de ordin geopolitic și geostrategic”. Pe un alt plan, tabloul ne înfățișează: “momente singulare de solidaritate între națiunile europene, când Germania a primit pacienți din Franța și Italia, dar și situații jenante când colete cu măști și echipamente medicale destinate Italiei și Spaniei au fost “capturate” de cehi și polonezi, ori situațiile stânjenitoare care s-au produs la frontiera franco-germană (regiunea SAAR), când cetățenii francezi care lucrau în această zonă au fost scuipați și molestați, cerându-li-se să se întoarcă în Franța lor bolnavă de coronavirus”. Criza covid-19, amplifică divergențele între statele membre UE, care îmbracă forme diverse de tensiune când vine vorba de măsurile comunitare ce trebuiesc luate pentru relansarea economiei și sprijinirea financiară a statelor și companiilor aflate în mare dificultate. Recent, ministrul Bruno le Maire, a prezentat în fața senatului francez un raport în care trăgea un semnal de alarmă privind: “distanța care se mărește între țările UE care sunt în incapacitate să iasă din criza economică și țările care au fost mai puțin lovite de epidemie, situație care va adânci divergențele care existau deja și care ar putea da o lovitură fatală UE.” În continuare, ministrul sublinia că: “o zonă monetară comună nu va putea suporta distanțele economice crescânde între membrii săi. Este o miză imediată de a susține activitățile noastre economice și o a doua miză pe termen mediu, absolut vitală, este de a întări zona euro, de a întări UE, care va exploda dacă statele membre continuă divergențele în privința relansării economice.” Președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, evocă lansarea unui “Plan Marshall” pentru Europa în lupta cu

covid-19, și relansarea economiei, însă se dorește, chiar dacă nu se exprimă oficial, cu două viteze, într-o Europa construită cu două viteze, sistem care deja a creat divergențe serioase între țările din nord cu cele din sud-estul continentului.

Coronavirus-19 prăbușește sistemul financiar mondial?

Este o întrebare firească pe care a formulat-o Egon von Greyerz, (într-un material publicat în Contrepoints la 16.03.2020) membru al consiliului de administrație și fondatorul Matterhorn Asset Management AG și Goldswizerland.com. Voi reda câteva idei forță conținute în materialul publicat de expert în piețele bursiere de aur și metale prețioase:

- coronavirus nu este cauza crahului piețelor, ci catalizatorul;
- acțiunile la burse vor scădea cu 90% de la nivelul actual și prețul aurului va crește în săgeată pentru a atinge cote dificil de imaginat;
- pentru economia mondială care depinde total de credite la nivelul de 265.000 miliarde dolari, ceea ce se întâmplă este un dezastru total;
- micile întreprinderi nu vor avea lichidități pentru a supraviețui decât câteva săptămâni. La fel și cetățenii de rând. Practic nimeni nu a economisit, decât datorii. Mulți și-au pierdut deja locul de muncă, iar milioane de persoane sunt în șomaj tehnic.
- industria aeriană era vulnerabilă înainte de pandemie, iar acum s-a fragilizat, la fel și industria turismului și un număr mare de alte industrii;
- sectorul bancar nu va supraviețui fazei următoare, dar va fi în prima etapă beneficiarul imprimării masive de monedă în întreaga lume;
- economia mondială va fi în recesiune și depresie pentru mult timp;
- când criza explodează, publicul, dar și băncile centrale se focalizează pe cumpărarea de aur și argint. Elveția fabrică 70% din lingourile de aur din lume, însă în ultima perioadă s-a înregistrat o cerere crescândă de lingouri mici, inclusiv sub formă de card, din care se pot rupe bucăți pentru a efectua plăți. Din cauza covid-19, rafinatorii elvețieni reduc producția, căci trebuie să reducă orele de lucru și este posibil ca la un moment dat să oprească lucrul, ceea ce va antrena penuria de aur și argint și creșterea necontrolată a prețurilor. În acest context, s-a reluat cererea de repatriere a depozitelor de aur stocate la baza Pentagonului de la Fort-Knox și FED, din partea Germaniei și Turciei, ceea ce a stârnit furia autorităților americane care au comunicat că: "nu avem posibilitatea diferențierii lingourilor de aur străine de cele americane, deci nu putem să repatriem aurul solicitat. „În urma scandalului care a urmat încă din 2012 și a informațiilor apărute în presă potrivit cărora rezerva de aur depozitată la Fort-Knox ar fi fost înjumătățită prin acțiunile întreprinse de administrațiile americane anterioare de a garanta împrumuturile contractate cu aceste depozite sau pentru susținerea dolarului, și alte țări au solicitat să li se prezinte situația propriilor rezerve și să vadă efectiv existența lor. Oficialii americani au comunicat că nu le pot satisface aceste solicitări. După demersuri oficiale repetate, în ianuarie 2020, Germania a reușit să intre în posesia celor 300 t de aur depozitate în SUA, dar Turcia mai are de așteptat.”

Așa se explică și ampla campanie de denigrare și boicot a Germaniei din ultima perioadă declanșată de oficiali americani și de către mass-media apropiată de Casa Albă îndreptată împotriva firmei de autoturisme (emblema industriei auto germane) VW care a fost amendată cu miliarde de dolari pentru unele defecțiuni constatate la loturile exportate în SUA, Deuche Bank amendată cu 11,5 miliarde dolari pentru derivate toxice vândute pe piața americană, iar în privința Turciei, după eșecul loviturii de stat vizând înlăturarea președintelui Erdogan și achiziționarea de către guvernul turc de rachete, avioane de luptă și echipamente militare din Rusia, administrația Trump a impus sancțiuni economice dure mărinț până la 25% taxele vamale la exporturile turcești de oțel și aluminiu. Cred că răspunsul oficialilor americani la solicitarea repatrierii rezervelor de aur depozitate de Turcia și alte țări, va fi de genul: „nu putem să vă repatriem aurul pentru că a fost

contaminat cu covid-19.” Această manieră de operare a oficialităților americane este binecunoscută, și s-a dovedit eficientă și în cazul Iugoslaviei, care în timpul războiului i s-au aplicat sancțiuni economice constând în blocarea și apoi însușirea celor 20 miliarde de dolari care se aflau depozitați în băncile americane, pentru ca apoi să împrumute Serbia la FMI la dobânzi și cu condiții umilitoare. În același mod s-a acționat și asupra unor oficiali din Orientul Mijlociu după „primăvara arabă” și mai recent asupra Iranului și companiilor străine care nu respectă sancțiunile impuse de către SUA.

Gl.bg.(r) Gheorghe Dragomir— Președintele Centrului de Etică și Strategii București

